

The background of the cover is a greyish-blue textured surface. It features a complex, layered paper cut artwork. The artwork consists of numerous thin, elongated strips of paper in two colors: a pale yellow and a vibrant red. These strips are cut into various shapes, some resembling stylized human figures with outstretched arms, and are arranged in a circular, overlapping pattern that suggests a group of people holding hands or dancing in a circle. The strips are layered, creating a sense of depth and movement.

Stiefkind
het overkomt je

Sandra Boer en Erica Theloosen

Stiefkind

als het je overkomt
ervaar het, zie het,
doe er wat mee, maak er iets van
laat je horen, laat je zien.
Voorkom dat je later zegt:
"Het overkwam me en ik kon er niets mee...."

Nicolet

Stiefkind het overkomt je

Sandra Boer

&

Erica Theloosen

Dit boek is een speciale uitgave van De ParelReeks

www.deparelreeks.nl

Dit is een preview van het boek Stiefkind het overkomt je, geschreven door Sandra Boer en Erica Theloosen. Het is een Special binnen De Parelreeks.

In deze preview lees je het voorwoord geschreven door gezins- en relatie-therapeut Ietje Heybroek.

Daarnaast lees je de introductie van twee verhalen van stiefkinderen, nl. van Frans en Roos.

In het boek tref je naast hun verhalen nog negen andere boeiende verhalen van stiefkinderen, diverse tips en een literatuurlijst aan. Kijk voor een volledige literatuurlijst op www.meritesan.nl.

Ook de auteurs stellen zich kort voor.

Heb je na het lezen van de preview interesse om het volledige boek te lezen, dan kun je het voor € 17,50 (excl. verzendkosten) bestellen via de website www.meritesan.nl of www.caatjespen.nl

Voorwoord

Bijzonder vereerd voelde ik me toen Sandra en Erica mij benaderden met de vraag of ik een voorwoord voor dit boek met verhalen van stiefkinderen wilde schrijven. Ik houd me al jaren bezig met de begeleiding van stief-gezinnen en ken de problematiek waar ze mee te maken hebben. De wereld van het stiefkind is voor veel mensen nog ongrijpbaar en onbekend. Wat weten we van stiefkinderen? Te weinig! Dit boek geeft duidelijk weer wat er allemaal speelt in het (gevoels)leven van stiefkinderen.

Uit de praktijk blijkt dat kinderen na een scheiding ongeveer twee jaar nodig hebben om een nieuw evenwicht te vinden. Dat is voor hen vaak een lastige tijd, omdat ouders niet altijd emotioneel aanwezig kunnen zijn. Het zou kinderen ten goede komen als ze in de gelegenheid gesteld worden te praten met een grootouder, docent of therapeut. Zo worden ze gehoord en krijgen ze erkenning voor hun gevoelens.

Als na de scheiding een ouder weer verliefd wordt, dan moeten kinderen opnieuw zoeken naar evenwicht. Naar schatting duurt het vier tot zeven jaar voordat een stiefgezin zich gevormd heeft. Zowel stiefkind als stiefouder hebben verwachtingen van elkaar, maar spreken die zelden naar elkaar uit. Daarom vind ik het fijn dat één van de stiefkinderen als tip geeft dat ouders de kaders moeten uitzetten en uitleggen hoe ze denken vorm te geven aan het stiefgezin.

Het scheidingspercentage van nieuw samengestelde gezinnen ligt rond de 60%. De kans is groot dat kinderen te maken krijgen met meerdere stief-ouders. Dit betekent weer een verlies, weer een hechtingsproces en weer evenwicht zoeken. Hoe doorstaan ze dat? Wat moeten kinderen toch flexibel zijn!

Ik ben geschrokken van de emotionele verwaarlozing van kinderen door hun biologische ouders. Uit enkele verhalen blijkt dat als een ouder het huis verlaat voor een nieuw gezin, deze ook zijn biologische kinderen verlaat. In deze gevallen voelen kinderen

ook duidelijk een scheiding met de ouder. Dit kan een traumatische ervaring zijn, waardoor er hechtingsproblemen kunnen ontstaan.

In sommige verhalen vertellen stiefkinderen dat ze zelf vorm geven aan het contact met de ouder waar ze niet wonen. In deze situaties is de communicatie tussen de ouders vaak gestagneerd, terwijl kinderen ontzettend trouw blijven aan beide ouders. Ouders hebben een verplichting jegens de kinderen, maar onttrekken zich er (helaas) regelmatig aan. Dat die verantwoordelijkheden zwaar zijn, geef ik toe. Maar ouders hebben kinderen op de wereld gezet, de kinderen hebben er niet om gevraagd. Moet een kind het zelf dan maar uitvinden?

Natuurlijk zijn er ook ouders die erin slagen de communicatie met de andere ouder fatsoenlijk te laten verlopen. Deze situatie is voor kinderen het meest prettig.

Bovendien viel mij bij het doorlezen van het boek op dat:

- het ook zo kan zijn dat stiefouders als familie aanvoelen.
- sommige ouders meer aandacht voor hun stiefkind hadden dan voor hun eigen kleinkind.
- er zelfs biologische kinderen ontferd worden en rechtszaken volgen.
- stiefouders bemoeials kunnen zijn waardoor pubers soms extra gaan muiten. De opluchting is dan groot als de stiefouder ver-dwijnt.

Er staan veel goede tips van stiefkinderen in dit boek, daarvan benadruk ik er een paar :

- Stel kinderen centraal, geef ze onvoorwaardelijke steun en waar-dering.
- Gedraag je als ouders niet als een verliefde puber wanneer de kinderen in de buurt zijn.
- Laat stiefouders zich niet bemoeien met jongeren, dat is aan de biologische ouders.
- Ga als biologische ouder eens alleen met je eigen kind weg.

- Geef aandacht, warmte en geborgenheid. Daar kan geen materialisme tegenop.

Ik hoop dat veel ouders, stiefouders, docenten en hulpverleners dit boek lezen om te begrijpen hoe de leefwereld van een stiefkind eruit ziet en hoe zij kunnen bijdragen aan een wereld die begrip heeft voor stiefkinderen.

Van harte hoop ik dat stiefkinderen zich door de verhalen van lotgenoten gesteund voelen.

Ietje Heybroek

Praktijk voor Ouder/Kind Relaties

E ietje@oudersenkinderen.nl

I www.oudersenkinderen.nl

Frans

Zoon • stiefzoon • vader

Frans (50) en Mariëlle (48) zijn man en vrouw. Frans was nog jong toen zijn ouders uit elkaar gingen. Mariëlle maakte op latere leeftijd mee dat haar ouders gingen scheiden. Ze vertellen allebei hun verhaal en hoe ze steun bij elkaar vonden.

Feitelijke informatie

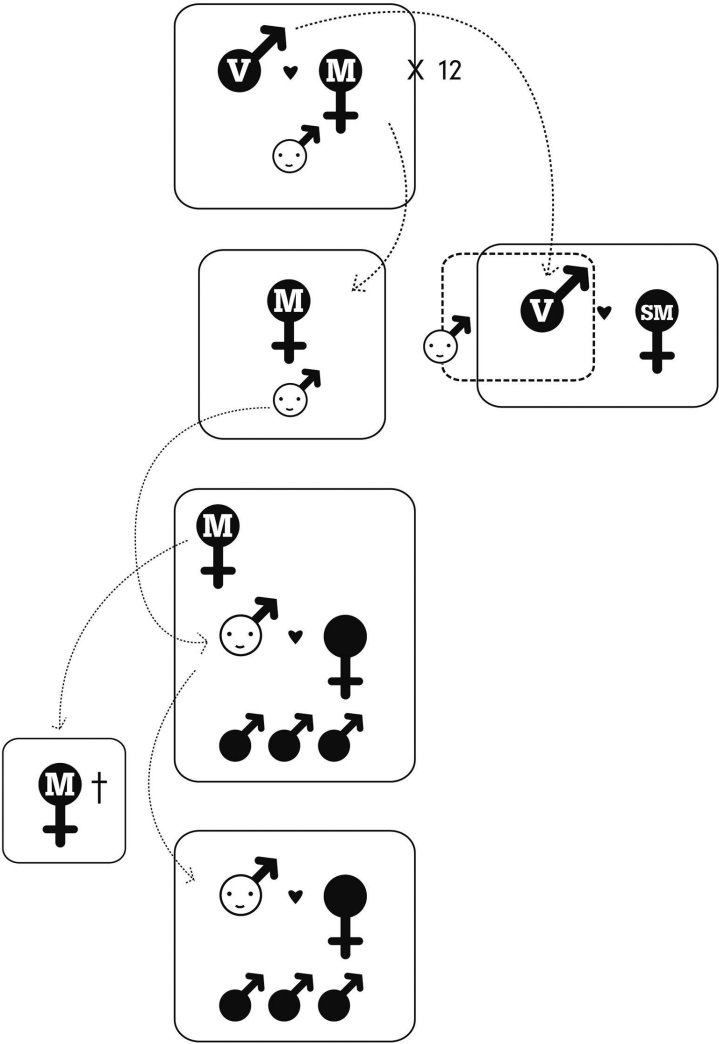
Frans is enig kind.

De ouders van Frans gingen uit elkaar toen hij twaalf was.

Zijn stiefmoeder, Nel, heeft geen kinderen.

Frans is getrouwd met Mariëlle en ze hebben drie zonen.

De opeenvolgende leefsituaties van Frans in beeld

Frans

Een diepgaand trauma houdt de introverte Frans over aan de boodschap dat zijn vader bij zijn moeder weggaat. Frans' vader verlaat zijn moeder voor een vijftwintig jaar jongere vrouw, Nel. Frans richt al zijn intense woede en haat op haar. Tegelijkertijd schaamt hij zich diep voor het gedrag van zijn vader.

Op mijn zevenendertigste kreeg ik een burn-out, die mij veel goeds heeft gebracht. Twee jaar lang ben ik onder behandeling geweest van een psycholoog. Tijdens vele sessies heb ik leren omgaan met mijn emoties over de scheiding van mijn ouders. Het trauma startte op ongeveer mijn twaalfde jaar. Mijn vader nam mij heel onverwachts mee naar een restaurant. Tijdens de rit ernaar toe voelde ik al dat er iets niet goed was. In het restaurant mocht ik zoveel cola drinken als ik wilde en dat klopte naar mijn gevoel niet. Wat was er aan de hand? Wat stond er te gebeuren? Toen kwam het hoge woord er bij mijn vader uit: er waren problemen tussen hem en mijn moeder en hij zou voorlopig ergens anders gaan wonen. Mijn vader, een heel dominante figuur die iedereen met zijn ego overvleugelde, durfde ik op dat moment niets te vragen. Bovendien was ik een introverte jongen en kon ik me moeilijk uiten. Zijn hele verhaal liet ik over me heen komen, alhoewel ik verschrikkelijk schrok van deze boodschap. Ik weet nog dat toen ik thuiskwam ik samen met mijn moeder op de bank heb zitten huilen. Wat waren wij verdrietig!

Ik had wel altijd een heel onbestemd gevoel, alhoewel mijn ouders nooit ruzie hadden, maar toch..... Er was iets wat mij dit gevoel gaf en dat bleek nu terecht.

In de praktijk veranderde er niet veel, want mijn vader was al bijna nooit thuis. Hij werkte destijds in Hilversum en had het heel druk met het verzorgen van de muziek voor diverse shows. Door een collega van hem werd hij ingewijd in het Gooise matras. En sindsdien hield hij er de ene na de andere vriendin op na. Dit hoorde ik overigens pas later.

Ondanks zijn vele afwezigheid en het feit dat hij er niet was om mij op te voeden, was er wel een duidelijk vader-zoon gevoel. Toch kan ik hem geen echte vader noemen, zoals ik denk dat een vader voor zijn kinderen moet zijn.

Kort nadat ik van mijn vader had gehoord dat hij ergens anders zou gaan wonen, vertelde mijn moeder dat hij een verhouding had met een winkel-meisje, Nel. Ik kende haar zelfs goed. Zij was toen achttien en mijn vader drieënveertig. Deze boodschap deed enorm

veel met me: ik schaamde me diep, had er ontzettend veel verdriet van en voelde een blinde woede en een intense haat, allemaal gericht op de nieuwe vriendin van mijn vader. Die boosheid was echt onbestuurbaar en uitte zich in een enorme scheldpartij. Als ik haar tegenkwam, verscheen er een rode waas voor mijn ogen. En dat voor iemand die heel introvert was! Een uitbarsting voor de viswinkel staat me nog helder voor de geest. Lelijke woorden kwamen er uit mijn mond. De mensen in de winkel wisten niet wat ze hoorden en zagen. De woede-uitbarstingen luchtten me altijd wel erg op.

Mijn ouders hadden in goed overleg geregeld dat ik mijn vader iedere zaterdag en ook door de week nog een keer zag. Aan mijn vader had ik duidelijk gemaakt dat ik haar ABSOLUUT niet wilde zien. Mijn vader heeft hier naar geluisterd. Desalniettemin was ik ieder zaterdag bang dat het wel zou gebeuren. Nog steeds kan ik de diepgewortelde vrees voelen die ik jarenlang had.

Toen ik achttien was, trouwde mijn vader met haar, ik was daar niet bij.

Ik schaamde me zo diep dat ik tegenover mijn klasgenootjes op de middelbare school bleef volhouden dat mijn ouders niet gescheiden waren. Zelfs bij een klasgenootje, wiens ouders ook uit elkaar waren en die ook wist van mijn vaders situatie, bleef ik het uit schaamte ontkennen. ....

Tips van Frans

- Tips voor de stiefouder: Houd je op de achtergrond en bemoei je niet met de opvoeding. Toon begrip en profileer je niet te veel.

- Tips voor ouders: Het is vaak niet alleen een scheiding tussen man en vrouw, maar ook een scheiding van de kinderen. Het lijkt wel alsof er door de scheiding iets tussen hen en de ouders in komt te staan. Dat merk je als kind als er emotionele dingen spelen. Gescheiden ouders reageren dan oppervlakkiger en met meer afstand naar hun kinderen. Zorg dat dat niet gebeurt. Probeer een

normale omgangsvorm aan te houden en leef je in in de situatie van de ander. Maak het lichter dan het is. Bezint eer ge begint, want een scheiding maakt echt veel kapot.

Wat heeft het vertellen van je verhaal met je gedaan?

Tja... Toch heel wat, als je het zo leest. Mijn diepste gevoelens 'zwart op wit'. Mijn 'zwarte' jeugd gekrompen tot zes pagina's. Maar het verandert niets...

ROOS

Dochter • zus • stiefdochter • moeder • stiefmoeder

Feitelijke informatie

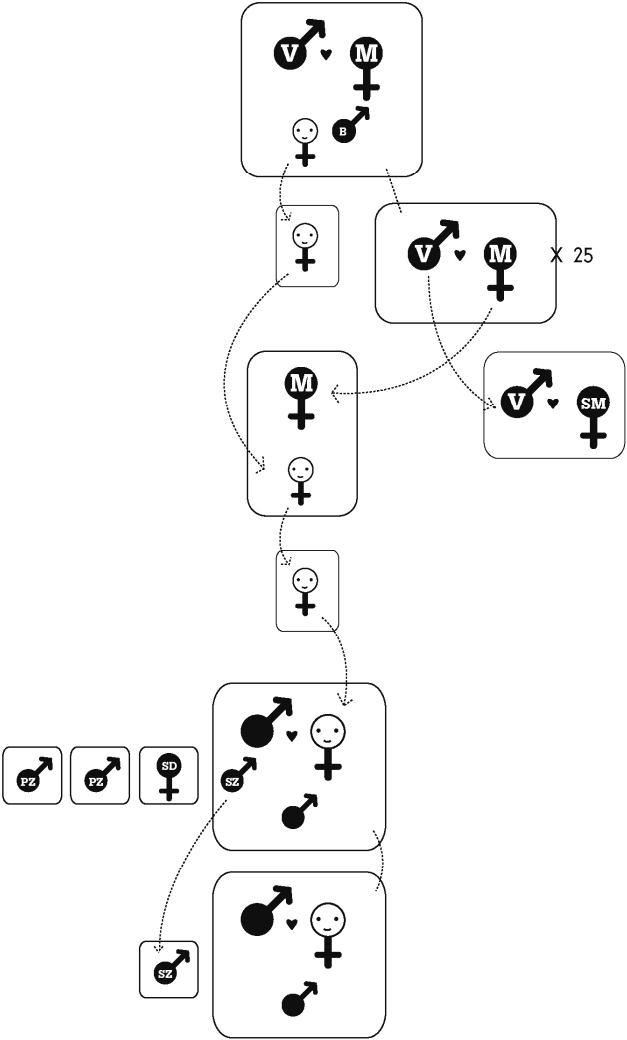
Roos (nu 38) komt uit een gezin met twee kinderen, zij heeft een jongere broer.

De ouders van Roos zijn gescheiden toen ze vijftientig was.

Ze heeft een stiefmoeder, Rita. Rita heeft geen kinderen.

Huidige situatie: Roos is getrouwd, moeder van een zoon en stiefmoeder.

De opeenvolgende leefsituaties van Roos in beeld

ROOS

1997, Roos is dan vijftientig jaar en studeert in het buitenland als haar telefoon gaat. Het is haar vader, van wie ze geen telefoontje verwacht. "Wat wil hij van mij?", schiet er door haar hoofd. Hij start het gesprek met een niet alledaagse vraag: "Wat vind je van je moeder en mij?" Niet lang daarna barst hij in huilen uit en vertelt dat hij het huwelijk met haar moeder niet meer ziet zitten en tijdelijk op zichzelf gaat wonen. Dit is het begin van een periode in het leven van Roos, die haar veel verdriet maar ook veel vreugde brengt.

De boodschap van mijn vader gaf mij een dubbel gevoel. Enerzijds was ik heel verdrietig omdat ik nu mijn beeld van ons gelukkige gezin voorgoed kwijtraakte. En aan de andere kant was ik intens blij met het plotselinge contact met mijn vader. Ook al was de aanleiding van zijn telefoontje niet leuk, ik was blij dat hij mij belde en naar mijn mening vroeg. Ik had altijd al verlangd naar zijn aandacht. Nu hij ineens contact opnam, kreeg ik die voor mijn gevoel. Ik wilde dus ook beslist niet boos worden of kritiek leveren, omdat ik bang was dat ik hem daardoor weer kwijt zou raken.

Natuurlijk weet ik best dat hij van mij houdt; op een dieper niveau heb ik het echter nooit werkelijk kunnen voelen. Mijn vader zegt niet makkelijk dat hij van mij houdt. In materiële zin liet hij het wel merken met onder andere mooie vakanties en het waarmaken van mijn grootste droom: studeren in het buitenland.

Als jong meisje voelde ik al dat het tussen mijn vader en moeder niet helemaal goed zat, er was geen wezenlijke band. Naar mij en mijn jongere broer trokken ze één lijn, maar als ik naar hen keek, zag ik geen intieme relatie. Toen mijn vader mij dan ook belde, werden mijn gevoelens op een diep niveau bevestigd. Vijfentwintig jaar lang hadden ze zichzelf wijsgemaakt dat het goed zat, terwijl achteraf mijn gevoel bleek te kloppen.

Door de telefoon gaf mijn vader aan dat hij bij mijn moeder weg zou gaan. Het zou tijdelijk zijn, voor een half jaar. Eerst de dingen eens goed op een rij zetten en dan zouden ze verder zien. Maar na een kleine week belde hij weer, met een boodschap die misschien nog wel veel verrassender was: hij zou niet meer teruggaan naar mijn moeder, hij had een nieuwe vriendin, Rita. Deze vriendin was zeker geen onbekende. Zij was destijds getuige bij het huwelijk van mijn ouders. Ik wist dat ze elkaar al vanuit hun jeugd kenden. Geleidelijk drong het tot mij door dat zij dan wellicht al veel langer in het geheim van elkaar gehouden moeten hebben. En was dat dan wellicht een van de redenen waarom de relatie van mijn ouders niet lekker liep?

Het bijzondere aan Roos' verhaal is dat zij de vrouw die ineens haar stiefmoeder wordt, al dertien jaar kent en graag mag. Ondanks de klik die ze met haar vaders vriendin heeft, besluit Roos haar voorlopig nog niet te ontmoeten. Deels uit loyaliteit aan haar moeder en deels om te laten bezinken dat deze 'vriendin van het gezin' ineens de nieuwe vrouw van haar vader wordt.

Ik had Rita tijdens mijn puberjaren ontmoet. Ik zal zo 'n dertien jaar geweest zijn, dus ruim twaalf jaar voordat mijn vader mijn moeder verliet. Na hun huwelijk hadden mijn ouders Rita uit het oog verloren. Echter, ineens vonden ze elkaar weer. Zij was inmiddels getrouwd met Rob en ze werkten allebei in het onderwijs. Rita en Rob hadden geen kinderen. Ik weet nog dat we met het hele gezin een weekend bij hen gingen logeren. Direct vond ik het hele lieve, aardige mensen die belangstelling voor mij toonden. Ik vond het heerlijk deze aandacht te krijgen. Tijdens een van de maaltijden, waarbij de alcohol rijkelijk vloeide, begonnen mijn vader en Rita met elkaar te flirten en nog net niet te zoenen. Ik weet nog hoe raar ik het vond mijn vader zo intiem met haar te zien, terwijl ik intimiteit tussen mijn vader en moeder nooit gezien had. Het ging de hele avond door, heel gênant.....

Tips van Roos

- Tip voor een stiefmoeder: Praat niet met je stiefkind over de nieuwe relatie tussen jou en jouw partner, hij is de vader van het kind.
- Tips voor ouders: Ook al is het moeilijk omdat je misschien jaloers bent, gun je kind een relatie met de andere ouder en/of hun stiefouder. Houd de problemen met elkaar weg van je kinderen. Gebruik je kinderen nooit als uitlaatklep voor je scheidingsperikelen, ook al lijkt het of ze naar je luisteren en ervoor open staan. De gevolgen zijn fataal voor je kind. Laat je nooit en te nimmer op een kleinerende of agressieve manier uit over je ex-partner! Dit is voor een kind altijd traumatisch, het gaat voor het kind om een van de ouders!

Wat heeft het vertellen van je verhaal met je gedaan?

Ik was heel verbaasd wat er naar aanleiding van dit interview en het herlezen van de tekst allemaal bij mij aan emoties en inzichten omhoog kwamen. Tijdens het interview werd mij nogmaals heel duidelijk dat mijn stiefmoeder een belangrijke rol voor mij vervuld heeft in een bepaalde periode van mijn leven. Ik zag heel duidelijk hoe veel zij voor mij gedaan heeft en hoeveel zij om mij geeft en dat raakte mij. Maar er was nog meer. Het viel mij op hoe boos en verongelijkt ik al die jaren op mijn moeder geweest ben, omdat zij bleef klagen en zich maar niet over de scheiding heen kon zetten.

Maar wat bleek? Toen ik de scène van ons laatste etentje als gezin teruglas, zag ik ineens dat IKZELF degene was die totaal niet overweg kon met de scheiding van mijn ouders! En ik wist het niet eens van mezelf! Ik had destijds al mijn verdriet weggemoffeld en onder een dikke laag boosheid verstoppt, die ik volledig op mijn moeder richtte. Zij was immers degene die 'moeilijk' deed en zich gedroeg als een feeks. Op mijn vader werd ik niet boos, want ik was veel te blij dat ons contact hechter werd en dat wilde ik graag zo houden.

Het is mij door het herlezen van mijn verhaal heel erg duidelijk geworden dat ik alsmaar het 'begripvolle kind' wilde zijn voor mijn ouders en dat ik mezelf daarmee heel erg tekort heb gedaan. Ik wilde hun problemen oplossen en tussen hen bemiddelen, in plaats van dit aan hen over te laten.

Ik had voor iedereen begrip behalve voor mezelf. Het intense verdriet over de scheiding van mijn ouders heb ik daardoor heel lang helemaal niet kunnen voelen. Ik wist niet eens dat het er was! Nu pas, op mijn achtendertigste, kom ik bij de diepere lagen van verdriet en kan ik het verwerken.

Over de auteurs

Sandra Boer werkt vanuit haar eigen praktijk: *Meritesan 'ontknoopt'*. Zij ontknoopt al van jongs af aan. Recent ontdekte ze dat ze met haar vingers nog steeds de beweging maakt die ze vroeger gebruikte om ragfijne kettinkjes uit de knoop te halen. Door met geduld en aandacht heel zachtjes te wrijven over een knoopje tussen wijsvinger en duim kwam er op den duur weer beweging in waardoor het knoopje losgehaald kon worden. Zij zegt daarover: "Ik vond het heerlijk om dat voor elkaar te krijgen en realiseerde mij dat ontknopen al van jongs af aan bij mij past."

Ze ondersteunt in haar praktijk nu al jaren mensen bij het ontwarren van mentale en emotionele knopen en bij het verbinden met zichzelf of met anderen. Ze begeleidt workshops, opstellingen en dialogen, is mediator en coach/persoonlijk begeleider. De training *EIZUR© - de andere kant van RUZIE* en de bijbehorende wijzer is mede van haar hand, zie www.eizur.nl.

Over hoe knopen – onbewust – kunnen ontstaan en hoe je deze zelf in het dagelijkse leven kunt oplossen heeft zij een boek geschreven: *Leef je leven licht*. Dit boek is te bestellen via de webshop www.meritesan.nl.

Wat speelt in een nieuw samengesteld gezin en hoe hiermee kan worden omgegaan heeft haar bijzondere interesse. Haar hart ligt met name bij de stiefkinderen vanwege hun vaak onbegrepen positie.

Erica Theloosen schrijft vanuit haar tekstbureau Caatjes Pen diverse teksten, van sfeerverhalen tot bedrijfsreportages en van persberichten tot webteksten. Erica: "Het schrijven van 'menselijke' verhalen vind ik binnen mijn werkgebied een heel mooi aspect, gewoon omdat ik mensen boeiend vind. Dat ik samen met Sandra dit boek mocht schrijven, was voor mij echt een cadeau."

Daarnaast geeft Erica Theloosen boeken uit, bekend onder de naam De ParelReeks: (www.deparelreeks.nl)

Genieten van Successen – Ondernemers Vertellen
Parels van Successen – Ondernemers Vertellen
Parels van Samenwerken – Ondernemers Vertellen

Van Erica Theloosen verscheen bij uitgeverij Schrijverij Mooi Mens de volgende boeken:

- *Bijzonder ondernemend – Spetterende Successen*. Dit is een persoonlijk boek vol verhalen van bekende en onbekende ondernemers. Ze vertellen over hun zakelijk succes en hun privéleven. Jan des Bouvrie heeft het voorwoord geschreven.
- *Taaltips*
- *Schrijftips*

Alle boeken zijn te bestellen via de webshop van www.caatjespen.nl.

Voor Stiefkinderen

Begeleiding voor stiefkinderen: Sandra Boer

Sandra: "Op verschillende vlakken heb ik ervaring met nieuw samen-gestelde gezinnen. Eerst werd mijn zoon stiefkind in 1985. Daarna werd ik stiefkind in 1988. In die tijd was er weinig informatie over nieuw samen-gestelde gezinnen. Vijftien jaar later, door het volgen van een opleiding, werd mij duidelijk welke onderstroom er in het spel is geweest. De onderstroom heb ik altijd gevoeld, maar ik kon er de vinger niet op leggen.

Sinds 2003 heb ik mijn eigen praktijk: Meritesan 'ontknoopt' en begeleid ik mensen bij het ontwarren van mentale en emotionele knopen en bij het opnieuw verbinden met zichzelf of met anderen.

Mijn hart gaat bij nieuw samengestelde gezinnen vooral uit naar de stief-kinderen. Zij zijn immers voor hun welzijn afhankelijk van hoe de ouders met elkaar en met de nieuwe situatie omgaan. Het is voor kinderen lastig om zich openlijk uit te spreken over hun gevoel omdat ze loyaal zijn aan beide ouders. Leeftijd speelt hierbij geen rol. Het kan ook gaan om volwassen stiefkinderen.

De onderlinge verhoudingen kunnen zo slecht zijn dat dit veel spanning geeft bij familieaangelegenheden. Een gesprek onder begeleiding, al dan niet met alle betrokkenen, biedt vaak uitkomst.

Geen stiefkind zonder stiefgezin en daarom begeleid ik ook de andere leden uit het gezin. Biologische ouders staan er niet altijd bij stil dat hun kind ook een stiefkind is en dat het ondersteuning van hen nodig heeft.

Stiefkinderen maken vaak deel uit van twee gezinnen. Als van elk gezin de ouders en verzorgers beseffen welke invloed hun gedrag heeft op de kinderen en zij in staat zijn goed met elkaar om te gaan heeft dit een positieve uitwerking.

Waar mijn hulp en ondersteuning bij ingezet kan worden:

- Begeleiden en adviseren van stiefkinderen.
- Begeleiden en adviseren van andere leden van het nieuw samengestelde gezin.
- Als intermediair om de twee gezinnen waar het stiefkind mee te maken heeft met elkaar in contact te brengen.

Maar vooral wil ik een ambassadeur voor stiefkinderen zijn, een vraag-baak en iemand bij wie ze hun verhaal (in vertrouwen) kwijt kunnen, waar nodig verwijs ik door.

Ik vind het belangrijk in het algemeen bekendheid te geven aan de onder-stroom in gezinnen met stiefkinderen. En dat men weet hoe hier mee om te gaan. Daartoe informeer, adviseer en ondersteun ik scholen en andere hulp-verlenende instanties bij het maken van beleid op dit gebied.”.

- I: www.sandraboer.nl of www.stiefkindhetoverkomtje.nl
- E: info@sandraboer.nl • T: 0418 – 63 43 93 of 06 - 50 25 26 97.